

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114214578
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114214578.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: D. I. nar. XX.XX.XXXX, bytom X., N. X/XXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Hlohovec, dieťa rodičov, matka: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., N. X/XXX, otec: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/40/2014 - 6 zo dňa 27. júna 2014, v časti o platenie výživného, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa súd zveril maloletú D. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platiť výživné na maloletú D. sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, mesačne do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od doručenia uznesenia. Po právnej stránke súd uznesenie odôvodnil § 76 ods. 1, písm. a) O.s.p., § 62 ods. 1 a § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Skutkovo tým, že podľa názoru súdu je potrebné predbežným opatrením dočasne upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu, pretože je to v jeho záujme. Súčasné konflikty medzi rodičmi, ktoré okrem iného vyplývajú aj zo skutočnosti, že maloleté dieťa nie je zverené do výchovy jedného z rodičov, nepriaznivo vplývajú na jeho výchovu a zdravý vývoj. Starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje výhradne matka od júna 2008, ktorá má vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie starostlivosti o maloleté dieťa, preto súd dočasne zveril dieťa do jej osobnej starostlivosti. V časti určenia povinnosti otca prispievať na výživu maloletej, súd určil výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne, s použitím § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Súd pri určovaní vyživovacej povinnosti otca vychádzal zo samotnej podstaty predbežného opatrenia, ktoré nie je konečným rozhodnutím vo veci samej. Predbežným opatrením sa ukladá povinnosť platiť výživné len „v nevyhnutnej miere“. Výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných osobných (životných) potrieb oprávneného, t.j. maloletého dieťaťa, a nie je rozhodujúce, že by povinný, t.j. otec, bol schopný platiť aj vyššie dávky výživného. Súd pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu mal za to, že stanovené výživné zabezpečuje jej základné a nevyhnutné potreby, nejde vo veci o rozhodnutie konečné, a až rozhodnutím vo veci samej, bude rozhodnuté o výživnom.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie otec maloletej dcéry. V odvolaní uviedol že je pravdou že pracuje na železnici ako matkou maloletej, ale má nižší zárobok, vo výške 400 eur, čo preukazuje potvrdenie zamestnávateľa. Životné náklady otca nie sú veľké, ale nestačia na vykrytie jeho základných potrieb. V odvolaní ďalej poukazuje na pravidelné mesačné výdavky súvisiace so svojim bývaním a živobytím. V minulosti prispieval na výživné maloletého dieťaťa podľa možností, vždy nad rámec životného minima. Podľa názoru otca 30 % zo životného minima predstavuje sumu 27,12 eura čo hradí poštovou poukážkou.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), potom čo zistil, že je odvolanie podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.), prejednal vec nielen obsahom a dôvodmi podaných odvolaní

(§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), pretože konanie možno začať i bez návrhu vo veci starostlivosti o maloleté deti, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa § 209 ods. 1, 3 súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d). Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije vo veciach podľa § 120 ods. 2, v ktorých sa súd prvého stupňa obmedzí len na zistenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda.

Podľa § 120 ods. 2 vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhl.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Predbežné opatrenie slúži k dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu a existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci prvostupňový súd konal v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., kedy je možné nariadiť predbežné opatrenie v prípade, ak existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Matka v danom prípade osvedčila, že rodičia dieťaťa spolu nežijú, otec dieťaťa prestal platiť na maloleté dieťa výživné, preto súd správne návrhu matky vyhovel a otca maloletej dcéry zaviazal na platenie výživného v nevyhnutnej miere, 30% zo sumy životného minima. Otec síce podal odvolanie voči nariadenému predbežnému opatreniu v časti určeného výživného, ale v odvolaní zároveň uviedol, že na dieťa platí výživné vo výške 27,12 eura, čo podľa jeho názoru predstavuje výšku určeného výživného.

V danom prípade ide o vec, ktorú možno začať i bez návrhu (§120 ods. 2), v súlade s § 209 ods. 3 O.s.p. sa súd obmedzí len na zistenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda.

S prihliadnutím k citovaným ustanoveniam § 209 ods. 3 a § 120 ods. 2 O.s.p., posudzujúc odvolanie podľa obsahu, odvolací súd dospel k záveru, že otec maloletej dcéry podal odvolanie len v časti o platenie výživného, pričom uvádzal, že na maloleté dieťa platí 27,12 eura mesačne, t.j. sumu, je povinný platiť aj podľa rozhodnutia súdu. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že minimálna výška výživného na nezaopatrené neplnoleté dieťa v zmysle zák. č. 601/2003 Z.z. v spojení s príslušným opatrením, aktuálne predstavuje sumu 27,13 eura mesačne. Z obsahu odvolania nie je možné zistiť, z akého dôvodu podal otec maloletej dcéry odvolanie, možno len predpokladať, že sa chcel uistiť, či platí výživné v správnej výške, keďže v uznesení súdu je uvedená výška výživného všeobecne, v zmysle zákona.

Vzhľadom ku skutočnosti, že ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa a z obsahu spisu nevyplýva, že by matka podala návrh vo veci samej, podľa § 81 O.s.p. súd začne konanie vo veci samej uznesením aj bez návrhu rodiča. Uvedené ustanovenie O.s.p. neukladá súdu začať konanie vo veci samej súčasne s vydaním predbežného opatrenia, preto súd konanie vo veci samej môže začať aj po jeho vydaní. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude v súlade s ustanovením § 81 vydať uznesenie o začatí konania vo veci samej o zverenie dieťaťa do starostlivosti matky a určenie výživného.

Z hore uvedených dôvodov odvolací súd vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Senát odvolacieho súdu rozhodol vo veci pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.